

FULLA PARROQUIAL

DEL BISBAT DE GIRONA

Indulgència: *En concedeix 50 dies a tots els qui amb devoció llegeixin o escoltin llegir aquesta fulla, à l'im. Dr. D. Josep Vila i Martínez, Bisbe d'aquesta Diòcesi.*

MARTIROLOGI

- 22, DIUMENGE VIII després de Pentacosta.—Sants: Teòfil, pretor; Meneleu, ab.; Sta. Maria Magdalena, penitent.—*Missa del diumenge, color verd.*—Mireu com és bo el Senyor.—(Comunió.)
- 23, DILLUNS.—Sants: Apolinar, b. i mr.. Libori, b.; Santes Primitiva, vg. i Rómula, vg.—*Missa de S. Apolinar, color vermell.*—Que el més gran entre vosaltres sigui com el darrer.—(Evangeli.)
- 24, DIMARTS.—Sants: Francesc Solano, cf.; Santes: Niceta i Aquilina, mrs. i Cristina, vg. i mr.—*Missa de la Vigília de S. Jaume, color morat.*—Aquest és el meu precepte: estimeu-vos els uns als altres.—(Evangeli.) Lluna, quart creixent.
- 25, DIMECRES.—✠ Sants: Jaume Apòstol, Patró d'Espanya; Teodomir, monjo; Florenci i Feliu, mrs.; Sta. Valentina.—*Missa de S. Jaume, color vermell.*—Ens maleeixen i nosaltres beneim.—(Epístola.)
- 26, DIJOUS.—Sants: Erast, b. i mr.; Simeó monjo; Simfroni i Exuperià, mrs. Santa ANNA, mare de la Verge Maria.—*Mi sa de Sta. Anna, color blanc.*—Estimeu la justícia i avorriu el mal.—(Gradual.)
- 27, DIVENDRES.—Sants: Cugat i Pantaleó, mrs.; Santes: Juliana i Semproniana, vgs. i mrs; Natàlia, mr. *Missa de l'Octava de S. Jaume, color vermell.*—Soms perseguits, i ho comportem.—(Epístola.)
- 28, DISSABTE.—Sants: Acaci, mr.; Nazari i Cels, mrs.; Víctor I p. i mr.; Inocenci I p.—*Missa de SS. Nazari i comp, color vermell.*—Déu ha donat als justos el salari dels seus treballs.—(Epístola.)
- 29, DIUMENGE, IX després de Pentacosta.—Sants: Feliu II p, i mr.; Faustí, Lucila, Flora i Beatriu, mrs; Santes: Marta, germana de Llatzer i Maria; Serafina, vg.—*Missa del diumenge, color verd.*—El qui pensa estar dret, miri de no caure.—(Epist.)

EIA Jesús també a sos deixebles: «Hi havia un home ric qui tenia un major-dom; i aquest fou acusat davant d'ell d'haver-li fet malbé son patrimoni. I el cridà, i li va dir: Què és això que he sentit dir de tu? dóna'm compte de la teva majordomia, perquè ja no podràs administrar més els meus béns. El majordom aleshores digué en son interior: «Què faré, ja que el meu senyor em pren l'administració? Cavar la terra no puc; demanar caritat me'n dono vergonya. Ja sé lo que faré a fi de trobar qui em vulgui a casa seva, quan m'hauran tret de la majordomia. Havent, doncs, cridat d'un a un els deutors del seu amo, deia al primer: Quant li deus a mon senyor? I ell digué: Cent barrils d'oli. Pren ton albarà --respon el majordom--i seure desseguida; escriu cinquanta. Després digué a l'altre: I tu quan deus? Respón: Cent mesures de blat. Ell li digué: Pren ton albarà i escriu vuitanta. I alabà l'amo al majordom infidel, per haver obrat astutament, perquè els fills d'aquest segle són més hàbils entre ells, que no pas els fills de la llum. I jo us dic a vosaltres: Feu-vos amics per medi de les riqueses d'iniquitat, a fi que, quan morireu, ells us acullin en les morades eternes.

L'avarícia dels fariseus.—La paràbola del majordom infidel i les ensenyances que se'n segueixen sobre l'ús que hem de fer de les riqueses, va dirigir-les Jesús a n'els seus deixebles, però els fariseus també ho escoltaven, i com que eren avars diu Sant Lluç, *es burlaven d'Ell*. L'avarícia dels fariseus era tan gran, que per amor de les riqueses faltaven als preceptes més sagrats de la llei. Eren escrupulosos en les coses més petites i més ridícules, però, quan hi havia pel mig l'interès, llavors sense escrúpols cometien els més grans crims.

Un home amb peresa és un rellotge sense corda.
Res esperis mai de mal quan un home és formal.

Els jueus escampats per tot el món, la majoria dels quals son descendents dels fariseus del temps de Jesús, s'han distingit sempre i es distingeixen encara per la llur avarícia. Sembla que no tenen altre amor en aquest món que l'amor de les riqueses i per l'amor de les riqueses de la terra, perden les riqueses del cel.

Quants cristians imiten en això als jueus, i per l'amor de la terra, perden el cel; fem de les riqueses l'ús que vol el bon Jesús i ens faran guanyar les riqueses eternals.

Patrona de la setmana: Santa Anna Mare de la Verge Maria.

L'Església celebra amb els àngels en santa alegria la glorificació de la mare de la Santíssima Verge Maria.

Com ho indica el seu nom «Anna», la gràcia fou derramada abundantament damunt sa persona, i Déu la beneï per sempre. «Per sa gràcia, li feu mereixer l'ésser mare de la Mare de Déu».

Plena de les virtuts que l'Esperit Sant concedeix a la dona forta, l'esposa de Sant Joaquim guanyà a totes les altres dones en riqueses. Heu's ací els seus valuosos tre-

sors; la Verge Maria de qui ella és Mare, i el Bon Jesús, de qui ella és avia. Amb la seva santetat ho deixà, ho abandonà tot per Déu, i a aquest preuçella comprà aital perla i aital tresor.

La devoció a Santa Anna té per fonament, el parentiu de sang que la uneix amb la Verge Maria i amb el Verb encarnat.

L'hem de mirar sempre com una poderosa intercessora davant de Déu, ja sia per ses virtuts, ja per la dilecció especial que li mereix la seva ascendència.

Qui té hisenda i no la veu, és ja pobre i no s'ho creu.

LA SANTA D' OLOT

Es la Lliberata Ferrarons i Vives, nascuda a 19 d'abril de 1803, morta a 21 de juny de 1842. Hauriem de fer més estima de les ànimes reials de casa nostra. I, sobretot, d'aquesta ànima heroica que havia begut l'esperit de pietat en les fonts pairals, i que, per consegüent, és alhora una apologia i un model de la veritable pietat nostrada. Filla de modesta família de treballadors, i ella mateixa obrera, filadora, que s'havia de guanyar el pa per a ella i els altres treballant del matí al vespre en aquell temps que no es parlava pas de les vuit hores... Ben lluny n'estaven la pobra gent que havia de sortir de Olot, a les quatre de la matinada per a posar-se al teler a les cinc a la fàbrica de Sant Joan de les Fonts. Deu anys seguits hagué de fer aquesta via dolorosa la Lliberata. Quan no podia més per la flaqueza i la llarga caminada amb la cistelleta on portava un bocinet de pa d'almoïna i una olleta de farinetes de blat moresc, s'animava amb aquesta jaculatòria, dolç gemec de coloma innocent: «Senyor, doneu-me paciència i forces per a anar-vos seguint, camí enllà del Calvari».

De set a disset anys anà a la fàbrica de fora la vila; després pogué treballar dintre mateix d'Olot. Ben plantada i sempre ben endreçada, feia molt goig amb la blanca caputxeta plana, característica, en aquell temps, de la Garrotxa. En la seva fesomia es transparentava la reialesa del seu esperit, que no era pas, com creien alguns, de noia fleuma i gansanera. Ben al contrari, tenia la virtut i el do

de la fortalesa; era d'una energia insòlita, talment com de fusta de màrtir. Aquesta energia espiritual, aquesta vocació al martiri, l'havia adquirida en la seva visita dominical al *Via-Crucis* del Montsacopa, als peus del Sagrari en la seva visita diària a les *Quaranta Hores*, i als peus de la Regina dels màrtirs en el temple de la Mare de Déu del Tura, on acudia diàriament com bona olotina.

Als vint-i-sis anys de la seva edat hagué de deixar tot treball i començà —més ben dit, continuà— el martiri amb tota llei de mals físics i tota mena d'escomeses de l'esperit maligne. Victima expiatòria pels pecats del món: tretze anys de viure morint i de morir vivint en un clot de llit, carregada de mals i de penes, aquell cos que té l'aire d'un bot massa ressec, que s'està reventant per mil clivelles deixa escapar l'ànima virginal, l'ànima valenta que pot figurar per dret propi en el catàleg de malalties expiatòries dreçat per Huysmans, com a complement de la vida de Sta. Liduïna que ell escrigué.

Només que Huysmans ignorava la vida i el nom de la Santa d'Olot, com la ignoren encara molts que son mes prop d'ella i fills de la mateixa terra.

La divulgació d'aquesta vida exemplar ens sembla aposta per a fer-la coneixer a tothom i això serà un primer pas per a que es multipliquin les oracions encaminades a obtenir la seva glorificació en la terra, com pensem la te ja en els Cels.

Els homes empleen una gran part de la vida en fer mal; la major part en no fer res, i tota en fer diferent de lo que s'hauria de fer.—(Sèneca.)

PLANA PARROQUIAL

Funcions Religioses

MOVIMENT PARROQUIAL

Santa Pau

A la tarda: Doctrina, rosari, meditació i visita.

Dimecres, S. Jaume A.: Les misses i la funció de la tarda com els diumenges.

Bateig: Josep, Pere, Francisco, fill de Rafel Llach Planas i Nuria Ventulà Colomè, nous masovers de Pujolás.

Misses: 1 per Carme Masegur (a.c.s.) i 1 pels difunts.

La Cot

A la tarda: Doctrina i funció.

Dimecres, S. Jaume Ap.: Les misses a l'hora dels diumenges.

D:funció: Dia 17, morí Maria Cabrafiga Guinó, d'edat 23 anys, de Bassols (e.p.d.).

Batet

Dimecres, festa del apòstol S. Jaume: Es diran les misses a l'hora dels diumenges.

Bateig: Dia 15, Pere, Joan, Enric, fill de Pere Bassols i Dolors Baleri.

Viàtic: Dia 12, Francisco Planagumá, de la Canova petita.

Cellent

A la tarda: Doctrina i funció.

Dimecres vinent, S. Jaume, Patró d' Espanya: Com a dia de festa les misses es diran a la mateixa hora d' avui.

Les Fonts

Avui: A 2/4 de 3, funció i doctrina.

Dimecres, S. Jaume: Es dia de precepte; les misses es diran a l'hora acostumada.

Bateig: Dia 11, Maria, Teresa, Margarida, filla de Manel Planella i de Margarida Noguè,

Viàtic: Ha sigut portat a Maria Pnigvert, del carrer del Pont.

Defunció: Dia 13, morí, rebuts els Ss. Sgnts., dita Maria Puigvert; l'endemà se li feu l'enterro i, dimarts passat, se li feren els funerals.

Al Cel sia.

Funerals: Dimecres passat se celebraren per Lluís Serrat. *En pau descansi.*